

рѣченны-ты ѣретици ѿ исповѣда Хріста сзврьшена Бога ѿ сзврьшена челоѣка въ двѣ ѣстества, сир. Божество ѿ челоѣчество, които (ѣстества) нито да сѧ раздѣлавать на двѣ вѣпостасы (лица), или на два сына, нито пакъ да сѧ сликать въ ѣдно ѣстество.

Исповѣданіе-то на тыѧ ѣретици, (Діоскора ѿ ѣвтихіѧ) които сѧ ѧнадегатисахѧ ѿ проклахѧ ѡтѣ Св. Сзбора, ѿ до днесѧ дръжать ѧрмени-ти, ѿ тоѧ ѧрманско исповѣданіе (толкованіе) сѧ заключаѧ въ расколническо двоепрстіе, сир. чрезъ показателныѧ прѣсты, като стои правъ, раздѣлѣвать Божество-то, ѧ чрезъ послѣ показателныѧ т. е. средный, мало скривенъ, челоѣчество-то. ѿ причина (себепъ) давати на прѣста, който знаменѣѧ челоѣчество-то, че ѣ за тоѧ скривенъ, понеже Хрістосъ сѧ челоѣчество прѣклонилъ небеса ѿ слѣзалъ на земли-тѧ: слѣдователиѧ ѡтѣ небо-то донелъ готово челоѣчество ѿ сѧ вселилъ въ утробѧ-тѧ Дѣвическѧ, ѧ не прѣалъ челоѣчество ѡтѣ Нейнѧ-тѧ Дѣвическѧ крѣвъ (мыслати ѧрмени-ти). ѧ ѡще подъ такыѧ два прѣста сѧ таково толкованіе ѧрманско за вѣплощеніе-то Хрістоѧ доказвати ѿ за тры-ты прѣсты въ такаѧ силѧ: прѣвый сѧ два-та послѣдныѧ во има Прѣсѧтыѧ Троици, мыслати, че всѧ Троица была сѧ Хріста и всѧ Троица сѧ вѣплотила, ѧ не ѣдинъ ѡтѣ Св. Тройцѧ сынъ Божій. По тоѧ толкованіе ѧрмани-ти ѿ на Трисѧтое пѣніе (Сѧтый Боже) прилагати: распныйсѧ насъ ради. ѡтѣѧ злохѣлно толкованіе ѧрманско расколници-ти признавати двоепрстіе-то си за иѧй-голѣмѧ свѣтыиѧ ѿ за главѧ на спасеніе-то ѿ на хрістіанство-то, ѿ наричати го старъ крѣстъ ѿ тоѧ свой крѣстъ прѣвозносаѧ повече ѿ ѡтѣ саѧго Хріста.

ѡТѢ ЧѢТѢРЬТЫѢ ДО ПѢТЫѢ СЗБОРѢ Сѧ ИЗМИНАХѢ 102 ГОДИНЫ.

Пѧтый Сзборъ Вселенскый быде въ Цариградѣ, въ
543 лѣто по Рожд. Хр. въ крѣмѧто на Іѣстіановѧ-то ца-